

Cavidi əzbər bilən 84 yaşlı riyaziyyatçı

“Keçmiş şagirdimə özümü tanıdım, gözləri yaşardı...”

Həyat insana qınamamağı öyrədir. Bir vaxt kimse atlığı adımdı, verdiyi qərar üçün qınayırsan, mən heç vaxt bunu eləmərem - deyirsin, yaxud, düşünürsen. Həyat səni dolandırıb o atlığı addımın, verdiyi qərarın düz astanasına getirir. O zaman həmin adamın nə yaşadığını, niyi o addımı atlığıni çılpalığı ilə görürsen, yayayırsan, anlaysırsan. Heç vaxt eləmərem - dediyini xatırlayıb, bu dəfə özünü qınayırsan. Kimsəni qınamamağı öyrənirsən. Heç vaxt etmərəm - demədən, heç kimi qınamadan oxuyun bu reportajı, lütfən.

Deyir, harada yaşadığımı yazmayı, amma haqqında yazın. Yazmadım, arif oxucu özü biləcək. Tahirə müəlliminin 84 yaşı var. Riyaziyyatçıdır, amma Hüseyin Cavidi, Səməd Vurğunu əzbər bili. Məni cəlb edən də bu oldu. Bir neçə dəfə görüşmüşük orda. Yənina ziyarətə getmişəm, bəzi isteklərinə çatdırmağa çalışmışam. Bu istəyini də yerinə yetirmek üçün - bir gün sizdən yazmaq üçün sabah yanınızda gəlirəm - dedim. Müəssisənin direktoru deyir ki, sehər qəder hazırlaşıb, yuxusu çəkilib ərəsə. Səhər çıxış qapısına qədər gəlib, axırdıa işçilər onu otağına qaldırıblar ki, jurnalist gələndə birbaşa otağına gətirəcəyik.

Gören kimi həyecanlı olduğunu hiss etdim. Masasının üstü, otağın divarlarındakı rəflər kitabla dolu idi, hər şeyə əl geddirilmişdi, xüsusi düzümü vardi:

- Nə çəkirsən, harada göstərəcəksən məni? - deye, əl-ayağa düşdü.

Çətinlikle hərəkət etdiyi üçün yerində qalmağa qoymadım, əvvəlce həyecanını dəfə etməsi üçün onu rahatlaşdırmaq istədim. "Qoyun kənarə çəkiliş-filanı, bu qəzətlər həndərindən bu qədər?" - deye masanın üstündəki qəzətlərə işaret ilə soruşturam.

Deyir, direktora gələn qəzətlərdi, alıb mən də oxuyub qaytarıram. Amma "Ədəbiyyat qəzeti"nə şəxsem özü abunədir Tahirə müəllime. Bizim xahişimizlə qəzeti baş redaktoru Azər Turan Tahirə müəlliminə ziyan edib, qəzeti bir illik abunesi də onun hədiyyəsidir. Sabir Əhmədovun "Yaşlı teatr" kitabı, nə bilmə, hardasa 70-ci illərin nəşridir. Tahirə müəlliminin masaüstü kitabıdır. Zəlim-xan Yaqubun "Peyğəmbər"i də var onların içində.

Böyük bir kitabı öz qabından çıxartmağa çalışır, alınmir, köməkləşib çıxardırıq - "İşqi saçan sözler" kitabıdır. Deyir, bu, aləm kitabdır, burda hər mövzuda yazılıb.

"Folklorşunas Məhərrəm Qasımlı var, çox savadlı adımdır" - deyr. Elə bilsə mən tanımadım Məhərrəm müəllimi, məsləhət verir ki, tanış olun onunla: "Mənə xeyli kitab göndərib".

- **Tahirə müəllime, hardan tapırsınız o adamları?**

- Sizin kimi dostların sayesində. Bilirsiniz, hamı sizin kimi bir dəfə məni dinleyir, sonra dinləmek istəyi ilə yene gelir.

- **Azər Turanın size bağışladığı kitabı oxuyub bitirdiniz?**

- Oxuyuram, çox məzmunlu kitabdır. Böyük dür, aram-aram oxuyuram. Cavidi ele açıqlayır ki... Onun atasını da tanıydırm - yazıçı İmamverdi Əbülov. Yaddaşım gedib, yoxsa onu da çox oxumuşam.

- **Mənim yaddaşım indidən gedib, maşallah, sizin nəsil xeyli irəlidərdir o baxımdan. Sizin vaxtınızda ekologiya, qida daha təmiz idi.**

İndi yaddaş tez məhv olur.

- Hə, elə deyirlər.

Anlayana ari vizitlisi sazdır Anlamayana zurna-qaval da azdır.

Yaddaşlıq adamı anlamayan kimi qələmə verir.

Bayaqdan sohbət əsnasında əlimdə oynamışım eşyani ona göstərib, soruşuram ki, bu nadir, Tahirə müəllimə? Deyir, o mənim sağ əlimdir: "Oturdugum yerdə qalxa bilməyən görürəm istədim onu uzadıb yaxına çekirəm". Ucu el formasında uzun çubuktur. Onun yerində qalxa bilməyən adam üçün əhəmiyyətini anlayıb, düşüñürəm ki, gözəl ifadə elədi Tahirə müəllimə. Doğrudan da onun sağ əlidir bu əşya.

- **Bir az özünüzdən danışaq, harda müəllimə işləyirdiniz?**

- 190 nömrəli məktəbdə təhsil almışam. Əslən Şamaxıdanıq, Bakıda böyümüşəm. Universiteti bitirəndən sonra Xalq Tesərrüfatı İnstitutunda işləmişəm, orta məktəbdə dərs demişəm.

sınız? Dedi 173-ü. Dədim, Samir, məni tanımadın? "Tahire müəllimə, sizsiniz?" - dedi, gözləri yaşardı.

Dədi, çox körəlmisiniz ona görə tanımadım sizi. O vaxtlar çox ince idim. Həyat adamı həm incələdə bilir, həm də şışırda. Deyirəm, qocalmışsam, tanımazsan. Yox, dedi, mən qocalmışsam, altı nəvəm var.

- **Şagirdinizlə illər sonra görüşmək çox maraqlı olar, təsəvvür edirəm.**

- Çox. Nələr yada düşmədi, hamı bize taşlaşa edirdi.

Bir dəfə də aşağıda bir hadisə olub. Əlimdə el ağacı vardi, onu açırsan olur stul. Uşaqlarım məni Məkkəyə ziyarətə aparmışdım, ordan almışıq. Açıb oturmusḍum. Gördüm bir gənc qadın, yanında da 7 yaşında olardı oğlan uşağı, kimissə axtarırlar. Neçə dəfə bu mərtəbələri enib-qalxdılar. Qadının da elində ağız zənbil var. Dədim kimi axtarırsınız, dedi-

lamların sayesinde Bakıxanov qəsəbəsində iki otaqlı mənzilim ola-ola, üstəlik dövlət məne üç otaqlı mənzil verdi. Yeter ki, Allahı taniyaq. Evi salmışdlar genişləndirməyə, iki otaqlını verib, üç otaqlı almalmışq. Yoldaşım da çox mədəni adamdır, fərasəti deyil. Getdim çıxıdm onun müdirinin yanına. Adı Vaqif Səmədovdur müdirin. Girdim kabinetinə, dañışmışam əvvəldən. Dədim, adınıñ humanist, soyadınıñ ondan da humanist, niyə Qacar rolda gedirsiniz? Adam tutuldu. Arxasında da bir-iki ibratımız kəlam. Dədi, müəllimə, bağlaşdırın məni, ev sizindir.

Bu yerde Tahirə müəllimənin telefonuna zəng gəlir. Müəllimə açıb, "Etibar, oğlum, ordan gələn olacaq, bir-ki para şey tapşıracam sənə, göndər. İndi yanında adam var, sonra zəngləşərik" - deyir.

- **Kimdir, Tahirə müəllimə?**

- Oğlumdur.

- **Oğlunuz var, ancaq qızınızdan danışırıñ həmisi?**

- Yox, iki oğlum var. Onlar dina bağlıdır, televizor-filana baxmırlar. Savadlıdlırlar ha, amma islamə bağlıdır. Mən də televizorsuz qala bilmirəm.

Onlar baxmırlar, heç baxılsı da deyil, amma men televizorsuz qala bilmirəm. Mən dövlətə çox müraciət edədim yaşayış yeriyle bağlı. Dədim Bileh tərəfdə, havası mənə düşdüyü üçün, bir yer verin mənə. Gətirdilər bura. Təzə istifadəyə verilmişdi mən gələndə. Bura çox yaxşıdır, mənə də çox diqqət göstərirler, fərq qoyurlar. Fərq qoymasalar, yaşaya bilmirəm. Biliyəm axı mən öz fərqimi. Adı meqamları anlamayanlar var. Nədən da-nışdırırdım?

- **Vaqif Səmədovdan ev almağınızdan.**

- Hə, dedi xanım, ev sizindir.

- **İndi o evlərdə uşaqlarınız qalır?**

- Hə, elbette. Vurğunun qızı Aybenizlə universitetdə eyni vaxtda oxumuşuq. Sonra görünüşük, dedim ona ki, atanın çörəyini yeyirəm. Dedi necə? Dədim onun şeirləri hər yerdə yolumu açır. Akademik Fuad Qasimzadən qiyəmti də Səməd Vurğunun şeirləndən misirəyə almışam. Bileti çəkdim, dedi danış. Dədim, bircə kələm biliyəm. Siz ilk dərsdə fəsəfəyə girişə bele vermişdiniz:

Ən böyük fəlsəfə həyatdır, həyat

On anlamasañ gir beşikdə yat.

Dədi, bu cavabı heç əlaçılardan ala bilmirəm, ver qiyət kitabçasını. Dörd yazdı mənə.

Yerdəki hər soyuq daş parçasından
Saraylar yaradır sənətkar insan.

Bu misralar da əmək dərsində yollarımı açıb. Sonra əməyə aid şeirlər yazmağı tapşırıdlar mənə ki, əmək otağının dəvarlarını bəzədim.

Diş-dırınaqla qazandığım səadəti

Dəyişmərem min-min hazır səadətə.

- **Nizami Cəferovu axtarırdınız, tapdınız?**

- Yox. Onu Tofiq Hacıyevin kitabı üçün axtarırdım, nəvəsini tapdım, gönderdi mənə o kitabı. Sağ olsun.

- **Maşallah, burda oturduğunuz yerde istədiyinizi elə edirsiniz. İndi kiminlə görüşmək, hansı kitabı tapmaq istərdiniz?**

- İndi İntiqam Qasimzadəni axtarıram. Yetər ki, Allahı taniyaq. Bu həyatdan onu tənənay fayda görəcək. Bir də oxuyaq, dərk edək. Yalnız oxuyan dərk edər. Ömür boyu oxudum. Deyir:

Qüvvə elmədədir, başqa cür heç kəs

Heç kəsə üstünlük eyləye bilməz.

Şərh vermirəm, Tahirə müəllimə özü danışıñi hər şeyi. Onun söhbətləndə həyatın çılpalqlığı var.

Ramilə Qurbanlı

*Ömrü hədərlə vurmadım başa
Zəhmətlə, hünərlə mən doldum yaşa.
Nizami deyir ki,
Bütün elmlərdən bir az sinandım
Ölümün elində mən aciz qaldım.*

- **Hansı məktəbdə işləyirdiniz?**

- 173 nömrəli məktəbdə. Günlərin bir günü burda yığıncaq vardi. Mən də çıxış edədim, dedilər siz ədəbiyyatçınız, dedim yox, amma hərdən özüm də unuduram riyaziyyatçı olmağımı. Sadəcə, vaxtında çox ədəbiyyatı oxumuşam. Amma bir söz var:

Öxumaq dərmandır, anlamaq şəfa...

Heç vaxt ne oxuduğunu danışma, ne an-

ladığından bəhs et. Bir gözel kitab tapdır, bir dost tapırsan. Onu ikinci dəfə oxumağın dosla gorusundur. Bele-bele danışırəm. Qonaqlardan biri dedi ki, bu xanım danışdıqca orta məktəbdə bir riyaziyyat müəllimə vardi, onu xatırlayıram. O bütün riyaziyyat dəstələri şeirlə açırdı bizim üçün. Bize ədəbiyyatı o müəllime sevdirib. Direktorümüz ədəbiyyatçı idi, öz dərslərinə Tahirə müəlliməni göndərirdi həmisi. Soruştum hansı məktəbi bitirmi-

lər bir nefer xəstə var burda, onun yanına gelmişik, tapa bilmirik. Dədim bəs, soruştun də.

Bilmədiyini soruşsa hər kəs

Məqsədə tez çatar, vaxtı itirməz.

Axtardıqlarını tapmadılar, amma məni tapırdılar. Zənbili də mənə hədiyyə edib, getdi-lər. Dədim, siz sözə dəyer verirsiniz, çox sağlam olun.

*Söz möhkəm və acı olmasa əgər,
O düzlük yolunu necə göstərər.*

Hüseyin Arif deyib:

Vaxt gedər, vaxt tapılar

Mal gedər, mal tapılar

Zamanın həder getsə,

İllerlə yeri boş qalar.

Ola biler, indi unutmuşam, hansınsa düz

demərəm, amma meğzini düzgün çatdırıram.

- **Necə deyirsiniz, elə də verəcəm, dü-zelişsiz. Qızınız barədə çox danışmışınız mənə, deyəsen Gürcüstəndə yaşayırdı?**

- Hə, İstanbulda da yaşayırlar, orda mənə onlara yaşayırdım, darıxdım, qala bilmədim qəriblikdə. Yoldaşı da çox savadlı, düzgün adamdı. Türkler də çox sevirdilər məni, deyirdilər danışın, biz dinləyək. Nəvələrim də var, böyüyü də, balacısı da. Onları Hüseyin Caviddən çox danışardım. "Şeyx Şənan"da gözləri görəməyələr fəryad çəkir:

İmdad, imdad kainatı görmür göz-lərimiz

Yalvarıq size, şəfa verin.

Aqıl cavab verir:

Görəmkə nemət, görməmkə səadət

Nəyi görmək istər gözləriniz bil-məm

Od tutub zülm içində yanıram

Bu çırçırılıkları görməmkə üçün siz

Yalvarıb yaradana şükür ediniz.

Kora tesəlli üçün kor olmağın

üstünlüklerini qabardır. Belə kə-

